

На основу члана 16. став 6. Закона о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине („Службени гласник РС“, број 135/04),
Влада доноси

У Р Е Д Б У
О КРИТЕРИЈУМИМА ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ НАЈБОЉИХ ДОСТУПНИХ
ТЕХНИКА, ЗА ПРИМЕНУ СТАНДАРДА КВАЛИТЕТА, КАО И ЗА
ОДРЕЂИВАЊЕ ГРАНИЧНИХ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈА У
ИНТЕГРИСАНОЈ ДОЗВОЛИ

Члан 1.

Овом уредбом утврђују се критеријуми за одређивање најбољих доступних техника, за примену стандарда квалитета животне средине, као и за одређивање граничних вредности емисија у интегрисаној дозволи.

Члан 2.

Критеријуми за одређивање најбољих доступних техника за рад постројења и обављање активности за које се издаје интегрисана дозвола (у даљем тексту: дозвола) су техничке карактеристике постројења, његов географски положај, услови животне средине на конкретној локацији, корист и трошкови примене тих техника, принцип предострожности, посебни захтеви, као и критеријуми који се односе на:

- 1) примену технологије која производи минимум отпада;
- 2) примену мање опасних материја;
- 3) могућност поновног коришћења и рециклирања материја које се стварају и користе у процесу и у третману отпада;
- 4) сличне и упоредиве процесе, уређаје или методе радних операција који су већ успешно проверени у индустријским размерама;
- 5) технолошки напредак и промене у научном знању и разумевању;
- 6) природу, утицаје и обим датих емисија;
- 7) датуме почетка стављања у погон нових или постојећих постројења;
- 8) временски период потребан за увођење најбоље доступне технике;
- 9) планирану потрошњу и карактеристике сировина (укључујући воду) које се користе у процесу и на њихову енергетску ефикасност;
- 10) спречавање или смањење укупног утицаја емисија на животну средину и могућих ризика;
- 11) спречавање удеса и смањење њихових последица на животну средину;
- 12) праћење најновијих информација о најбољим доступним техникама.

Члан 3.

Ако примена најбољих доступних техника не обезбеђује прописане стандарде квалитета животне средине, дозволом се утврђују додатне мере према критеријумима утврђеним у програму примене стандарда квалитета животне средине или програму смањења загађивања на одређеном подручју или на територији Републике, и то:

- 1) резултатима за смањење загађивања;
- 2) граничним вредностима емисија за одређене материје на одређеном подручју;
- 3) забрани емисија одређених загађујућих материја на одређеном подручју;
- 4) примени приоритетних мера за смањење емисија које потичу из појединих привредних грана (енергетика, пољопривреда, шумарство, транспорт и др);
- 5) финансијским изворима за спровођење мера;
- 6) могућности примене других мера за унапређење квалитета животне средине.

Члан 4.

Граничне вредности емисије, у смислу ове уредбе, јесу дозволом утврђене количине материја и/или интензитет њиховог испуштања у животну средину, изражене у концентрацијама и/или нивоима емисије чије повећање у одређеном временском периоду или у оквиру нормалног функционисања постројења није дозвољено.

Ради обезбеђивања еквивалентног нивоа заштите животне средине као целине и спречавања виших нивоа загађења у животној средини граничне вредности емисије из става 1. овог члана утврђују се према следећим критеријумима, и то:

- 1) врсти загађујућих материја или групи материја које се испуштају у животну средину и које се узимају у обзир ако су од значаја за одређивање граничних вредности емисија;
- 2) природи загађујућих материја и њиховом потенцијалу да преносе загађење из једног медијума животне средине у други;
- 3) месту испуштања материје или групе материја из постројења, уз занемаривање било каквог њиховог разређивања, односно разблаживања;
- 4) врсти процеса у постројењу или поједином делу постројења;
- 5) утицају уређаја за пречишћавање воде код посредног испуштања загађујућих материја у воду;
- 6) примени најбољих доступних техника, укључујући техничке карактеристике постројења, његов географски положај и услове животне средине на конкретној локацији;
- 7) резултатима који се постижу применом најбољих доступних техника.

Врсте загађујућих материја из става 2. тачка 1) овог члана одређене су у Индикативној листи главних загађујућих материја, која је одштампана уз ову уредбу и чини њен саставни део.

Граничне вредности емисија из става 1. овог члана могу бити строжије од граничних вредности утврђених посебним прописима и могу се допунити или заменити еквивалентним параметрима или техничким мерама.

Члан 5.

Надлежни орган узима у обзир референтне вредности приликом доношења одлуке о издавању дозволе и одређивању услова за примену најбољих доступних техника, као и приликом контроле активности која доводи до загађивања.

Члан 6.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.“

Број: _____
У Београду, _____ 2005. године

ВЛАДА

ПОТПРЕДСЕДНИК,

Индикативна листа главних загађујућих материја

ВАЗДУХ

- 1) сумпор-диоксид и друга сумпорна једињења
- 2) оксиди азота и друга азотна једињења
- 3) угљен-моноксид
- 4) испарљива органска једињења
- 5) метали и њихова једињења
- 6) прашина
- 7) азбест (лебдеће честице, влакна)
- 8) хлор и његова једињења
- 9) флуор и његова једињења
- 10) арсен и његова једињења
- 11) цијаниди
- 12) материје и препарати за које је доказано да имају канцерогене или мутагене особине или које преко ваздуха могу утицати на репродукцију
- 13) полихлоровани дибензодиоксини и полихлоровани дибензофурани

ВОДА

- 1) органохалогена једињења и материје које могу стварати таква једињења у воденом окружењу
- 2) органофосфорна једињења
- 3) органокалајна једињења
- 4) материје и препарати за које је доказано да имају канцерогене или мутагене особине или које преко воденог окружења могу утицати на репродукцију
- 5) постојани угљоводоници и постојане и биоакумулативне органске токсичне материје
- 6) цијаниди
- 7) метали и њихова једињења
- 8) арсен и његова једињења
- 9) биоциди и производи намењени заштити биља
- 10) материјали у суспензији
- 11) материје које потпомажу еутрофикацију (посебно нитрати и фосфати)
- 12) материје које неповољно утичу на равнотежу кисеоника (и које се могу мерити применом параметара као што су БПК – биохемијска потрошња кисеоника, ХПК – хемијска потрошња кисеоника итд)